

Spectacolul se sprijină (e firesc pentru o reprezentație de studio ca accentul să cadă pe interpreți) pe jocul Cătălinei Murgea, actriță de forță și subtilă căldură interioară, ce dă viață unei personalități care se impune memoriei. Farmecul său firesc și robust, știința nuanțelor încarcă de semnificație monoloagele și dinamizează conflictul. Pentru bogata experiență de scenă a Cătălinei Murgea, rolul se dovedește generos și e dus la capăt cu înțelegere, marcând o creație la apogeu.

Partenerul său, Constantin Constantin, compune întorsionat, într-un stil ușor desuet, patetic fără să fie nevoie, un personaj care nu se salvează de la monotonie.

Miruna RUNCAN

Teatrul, ca un joc de-a viața

O comedie amuzantă, în care se pirandelizează cu umor și aplicație, a scris Méhes György, după o bogată carieră de comediodraf, în care a avut destule prilejuri de a medita asupra interferențelor teatrului cu viața. Nu vom găsi în *Alo, cine ești?* probleme existențiale fundamentale, nici o intrigă complicată, revelatoare de mari și profunde adevăruri. Dar jocul de-a teatrul și de-a viața, propus de autor, este spiritual și bine condus, în el amestecându-se într-un dozaj meșteșugit frânturi de viață autentică și secrete ale meseriei de actor, în care trăirea și iluzia trăirii se confundă adesea. Eroii piesei lui Méhes, un actor și o actriță, ce se întâlnesc pentru a repeta o piesă, sînt totodată un bărbat și o femeie care evocă o iubire ratată, retrăind-o nostalgic. Dubla transpunere, ccrută de interferența situațiilor reale cu cele imaginare din „piesa în piesă”, cu

ALO, CINE EȘTI? (EGY CSÓK, EGY POFON = UN SĂRUT, O PALMĂ) de MÉHES GYÖRGY • TEATRUL DE STAT DIN ORADEA (SECȚIA MAGHIARĂ) • Data premierei: 11 ianuarie 1988 (premieră pe țară) • Regia și scenografia: VARGA VILMOS • Distribuția: KISS TÖREK ILDIKO (Actrița); VARGA VILMOS (Actorul); ACS TIBOR (Soțul).

numeroase intrări și ieșiri din „rol”, înseamnă o adevărată demonstrație de arta actorului, pe care cei doi interpreți principali o realizează cu strălucire.

Convenția teatrală se instalează de la început pe scenă, în spectacolul regizat cu pricepere de Varga Vilmos în propria scenografie, prin apariția carului lui Thespis, tras de cei doi actori; după ce e demontat la vedere, din scindurile colorate ale carului se alcătuiește un interior păstrînd ceva din ideea de teatru. Ideea e subliniată și prin câteva momente de clownerie acrobatică și prin exercițiile de înviorare-încălzire pe care le execută cu suplețe Actrița. Tonul cotidian,

Kiss Tőrek Ildiko și Varga Vilmos

de la începutul conversației, de un firesc pigmentat cu umor, capătă nuanțe patetice-parodice în scenele în care cei doi actori „joacă” piesa din piesă. E, de fapt, parodia unei piese polițiste, cu mult senzațional, lovituri de teatru și situații pitorești, ironizată pentru kitsch-ul ei în comentarii critice întrerupînd „jocul”, parodie ce deviază pe neașteptate în dramă, în momente de trăire emoțională.

Kiss Tőrek Ildiko, temperamentală, impetuoasă, demonstrînd o remarcabilă mobilitate psihofizică, datorită căreia schimbă cu ușurință măștile, costumele și stările, împreună cu Varga Vilmos, spiritual, interiorizat, cu o mare capacitate de improvizație, s-au jucat frumos, cu farmec, dovedind încă o dată puterea teatrului de a crea viață. Le-a fost partener corect, într-un rol cu totul episodic, ACS Tibor.

Margareta BĂRBUȚA